

Kapitel 10.

Erstatning for skade.

§ 127. Sker der som følge af et luftfartøjs benyttelse til luftfart skade på person eller ting uden for fartøjet, er ejeren, henholdsvis den, for hvis regning luftfartøjet benyttes, forpligtet til at erstatte skaden.

Erstatningspligten bortfalder, såfremt det oplyses, at den skadelidte selv ved forsæt eller grov uagtsomhed har hidført skaden.

I tilfælde af skade på person kan erstatning kræves for lidelse, lyde og vansir. Hvis den til erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin arbejdsevne, tilkommer der ham erstatning for vedvarende forringelse af erhvervsevnen. Afgår den skadelidte ved døden som følge af ulykken, kan den, der ved dødsfaldet har mistet en forsørger, kræve erstatning for det tab, vedkommende kan antages at have lidt.

Den, der har bekostet begravelsen, kan fordrø udgifterne hertil refunderet, for så vidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes forhold er passende.

§ 128. Reglen i § 127, stk. 1, kommer ikke til anvendelse, når det drejer sig om skade, der forårsages på person eller ting, som befinder sig inden for området af en godkendt flyveplads.

Forårsages skaden på fartøj eller ladning ved sammenstød mellem fartøjer, skal forskrifterne i sølovens §§ 220 og 221 komme til anvendelse.

Sker der ved sammenstød mellem to eller flere fartøjer skade, som det påhviler dem, for hvis regning fartøjerne benyttes, hver for sig at erstatte efter reglen i § 127, stk. 1, hæfter de solidarisk. Domstolene afgør under hensyn til de foreliggende omstændigheder, hvor stor en del af den erlagte erstatning hver af dem skal kunne tilbagefordre hos den eller de medansvarlige.

§ 129. Ved bestemmelserne i §§ 127 og 128 gøres ingen indskrænkning i den ret til at kræve erstatning, som i øvrigt måtte følge af almindelige retsregler.

§ 130. Ejeren af et fartøj, som agtes benyttet til luftfart inden for dansk område i henhold til § 2 a), eller til forsøgsluftfart

i henhold til § 2 c), skal — hvis ejeren ikke er staten — have tegnet og holde i kraft forsikring for dækning af erstatningskrav, som måtte opstå mod ham selv eller mod brugeren for skade som følge af luftfarten på person eller ting uden for fartøjet. Forsikringen skal tegnes i forsikringselskab og på betingelser, som ministeren bestemmer. Ophører forsikringen at gælde, hæfter forsikringselskabet over for tredjemand dog for skade efter policens pålydende endnu i 2 måneder, efter at selskabet for ministeren har anmeldt forsikringens ophør, medmindre fartøjet — såfremt det er registreret — i mellemtiden måtte være blevet udsløjet af registret, eller tilladelsen til forsøgsluftfart efter § 2 c), i mellemtiden måtte være blevet tilbagekaldt.

Ministeren kan bestemme, at fartøjets ejer i stedet for forsikring skal stille anden af ministeren godkendt sikkerhed for dækning af de i stk. 1 nævnte erstatningskrav.

Benyttes fartøjet til luftfart inden for dansk område i henhold til § 2 b), eller — bortset fra forsøgsluftfart — § 2 c), bestemmer ministeren, hvorvidt der skal foreligge forsikring eller anden sikkerhedsstillelse til dækning af de i §§ 127 og 128 omhandlede erstatningskrav.

Kapitel 11.

Flyveulykker.

Redningstjeneste.

§ 131. Forskrifter angående de eftersøgnings- og redningsforanstaltninger, der skal træffes, når et luftfartøj er savnet, forulykket eller i nød, udfærdiges efter forhandling med forsvarsministeren, handelsministeren og justitsministeren af ministeren for offentlige arbejder, der herunder kan give forskrifter om pligt for private personer eller virksomheder til at yde fornøden bistand samt om godtgørelse for sådan medvirken.

Bjergning af luftfartøjer.

§ 132. Den, som bjergner eller medvirker til bjergningen af et luftfartøj, der er forulykket eller stød i nød, eller ombord-